

Udler: Naar jeg tager Ordet i denne Sag, er det ikke, fordi jeg mener, at jeg kan komme med tekniske Oplysninger, eller selv med tekniske Antydninger af, hvad jeg kunde ansee for det Rette, — paa den anden Side vil jeg have meget store Betænkeligheder ved at udsætte en Bevilling, som jeg anseer for nødvendig, — men det er kun fordi jeg i et enkelt Punkt har en meget bestemt og stærk Tvivl, som jeg ikke kan tilbageholde, og som jeg haaber enten vil kunne ryddes af Veien her — hvad jeg dog egentlig ikke venter — eller vil kunne have Indflydelse paa Sagens Behandling og Bevillingens Udførelse. Det er ikke saa meget Bevillingen, som Bevillingens Udførelse, jeg er ængstelig for, og jeg beder bemærket, at jeg ikke vil blande mig i det Administrative, fordi jeg ikke troer at have Ret til det, eller derved at kunne virke gavnligt, men jeg troer, at med Hensyn til Bevillingens Udførelse vil jeg maaskee enten faae et Løfte af den høitærede Krigsminister, som vil bevæge mig til at stemme for Loven uforandret, endog saa uden den Nedsættelse, som er foreslaaet af Udvalget, eller ogsaa vil jeg, hvis min Tvivl ikke kan klares, komme til at stille et Endringsforslag. Jeg skal kun ganske kortelig berøre to Hensyn, af hvilke det ene tildeels vil komme for paa et andet Sted, og det andet er saa anerkjendt, at man ikke længe behøver at opholde sig derved; det ene er det politiske, og det andet er det finansielle. Med Hensyn til det politiske har jeg ingenlunde misforstaaet Ministeren, men jeg troer, at hans Ytringer vare af den Art Antydninger, som man vel kan forstaae; Ministeren veed vel, at han ikke kan slyde Ansvarer her over paa os, men mener, at en Antydning heri maa være nok. Om det politiske blive vi let enige, vi vide begge, at Fredens Venner ikke for Dieblirket have Magten i Europa, vi vide, at det er en krigersk Stilling, hvor vi snart kunne komme til at gjøre Udgifter af det heromhandlede Slags. Det finansielle Punkt vil, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Sponned) har antydet,

komme for ved Finantslovens Behandling, men der er dog Noget i hans Udtalelse, som gjør, at jeg vil høre mig derom. Han troede, at vi, naar en saadan Udgift blev bevilget, let vilde kunne præstere den enten i dette eller i det følgende Aar. Jeg troer ikke, der vil blive Tale om at bevilge dette Beløb af, hvad der skal præstere i disse to Aar; jeg troer ganske sikkert, at en stor Deel maa falde de andre Aar tillast. Det er Noget, som ikke alene den nuværende Slægt vinder ved, men som Fremtiden vil kunne vinde ved, og det forekommer mig derfor, at denne Byrde maa bæres igjennem en længere Tid. Jeg har kun tilladt mig disse Antydninger om de nævnte to Punkter, for at vise, at det hverken er min Beroligelse i politisk eller min Angst i finansiell Henseende, der influerer paa min Anskuelse. Min Tvivl gaar i samme Retning, som det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds antydede; men han har ikke udtalt den Anskuelse, som især har begrundet min Mening, og jeg maa sige, at den ærede Ministers Udtalelse heller ingenlunde har beroliget mig; det, som netop forurodiger mig i Ministerens Udtalelse, er den fuldstændige Sikkerhed, hvormed han udtalte, at vi ere naaede til et Punkt, hvor det vil være rettest at gjøre saa stor en Anskaffelse, at man maa sige, at Armeen dermed er forsynet med Vaaben; og hvad der forundrede mig i hans Udtalelse var det, at han meente, at Techniken ikke saa snart vil overvinde de Banfælgeligheder, der tales om med Hensyn til Magasinevæver. Jeg har ikke noget Begreb om, hvor snart det vil naaes, men jeg troer, at i denne Tid, hvor alle Hoveder blive lagte iblød for at løse Banfælgeligheden, og da man veed, hvor Feilen ligger, er det muligt, at Ministeren langt hurtigere, end han troer, vil see, at Banfælgeligheden er overvunden, og at han da vil ønske, at vi ikke havde gjort vor hele Bestilling, og saaledes kunde anskaffe en del Væverer af en mere fuldkommen Construction. Den høitærede Minister sagde ogsaa i sin første Udtalelse, at vi maatte skaffe Væ-